

1 november 2015, Allerheiligen - Allerzielen
Voorganger : Joost Koopmans osa

'Een kleurrijke menigte'

Lezing uit het boek der openbaringen een visioen van Johannes (hoofdstuk 7)

Ik Johannes zag hoe God zijn dienaren tekende met zijn zegel op hun voorhoofd.

Het waren er 144.000.

Daarna zag ik een grote menigte die niemand tellen kan, bijeengeroepen uit alle volkeren en talen.

Zij stonden voor de troon van Hem die leeft en rondom het Lam.

Zij waren gekleed in stralend wit. En zij zongen met machtige stemmen en riepen:

'Gezegend onze God, de Levende, en gezegend het Lam.

Ik vroeg: die daar, die zingen, gekleed in stralend wit, wie zijn dat?

Iemand sprak tot mij: zij zijn het die door de hel zijn gegaan.

Toen zag ik de doden staan voor de troon, groten en kleinen.

De zee gaf haar doden terug.

De dood en de afgrond gaven hun doden terug.

Evangelie: Mattheüs 5, 1-12

Bij het zien van de menigten ging Jezus de berg op,

en toen hij was gaan zitten, kwamen zijn leerlingen bij hem en hij opende zijn mond

en onderrichtte hen met deze toespraak:

Op de goede weg die arm zijn van geest: van hen is het koninkrijk der hemelen.

Op de goede weg die verdriet hebben: zij zullen getroost worden.

Op de goede weg die zachtmoedig zijn: zij zullen de aarde erven.

Op de goede weg die hongeren en dorsten naar gerechtigheid: zij zullen verzadigd worden.

Op de goede weg die barmhartig zijn: zij zullen barmhartigheid ondervinden.

Op de goede weg die zuiver van hart zijn: zij zullen God zien.

Op de goede weg die vrede brengen: zij zullen zoon of dochter van God genoemd worden.

Op de goede weg die vervolgd worden om de gerechtigheid: van hen is het koninkrijk der hemelen.

Overweging

In haast alle religies worden martelaren en anders geloofsgetuigen vereerd. Jodendom, Christendom en Islam délen zelfs enkele heiligen. Maar alleen de RK Kerk heeft het creëren van heiligen uitgebouwd tot een systeem, dat met zorg onderhouden wordt als bewijs dat God in de geloofsgemeenschap werkzaam blijft. Zo loopt de lijst van heiligen door tot in de 21e eeuw.

Wij eren deze mensen om hun moed, hun verzet en overgave, hun talenten. Een ware kleurenpracht, zoals in 't herfstbos. Het is een wonderlijk verschijnsel dat mensen van andere mensen zeggen: die of die is heilig. Wat bedoelen we daarmee? Dat ze in de hemel zijn, bij God op een ereplaats? Wat moet je je daarbij voorstellen? Vroeger dacht je bij 'hemel' aan een locatie, maar tegenwoordig beseffen we steeds meer dat al ons spreken over God en hemel beeldtaal is. Het is de taal van het hart waarmee we het vertrouwen vertolken dat wij, zowel in leven als dood, gedragen worden. Zoals Augustinus zegt:

“Waar het paradijs ook moge zijn, ieder die goed leefde is bij God die overal is.” Tussen twee haakjes: van Augustinus vindt u straks in de gang nog meer van die harts-gedachten, verzameld in een troostboekje ter gelegenheid van Allerzielen.

1 en 2 November vieren we om te beseffen dat we niet als losse stofjes in de ruimte van de geschiedenis hangen. We maken deel uit van de grote gemeenschap van mensen van vroeger en nu. Een gemeenschap van grote en beroemde mensen, maar ook van de kleine zielen, die net zo goed gevierd en herdacht mogen en moeten worden. Daarom brengen we hen dit uur samen als één kleurrijke menigte: Allerheiligen en Allerzielen.

We dragen hun goede en minder mooie eigenschappen met ons mee. We voegen er eigen trekken aan toe, en die geven we door aan volgende generaties: biologisch, maar ook door cultuur en manieren van denken en spreken. We zijn deel van een grote keten en God beware ons er voor dat we helemaal los raken, alsof we uit het niets zijn voortgekomen en ook weer in het niets zullen oplossen. Dat zou pas echt eenzaam maken.

Allerheiligen en Allerzielen gaat over mensen aan wie we veel te danken hebben, of .. met wie we veel te stellen hebben gehad. Samen vormen we, zijn geslaagde mensen en brekebenen, de gemeenschap van de heiligen, omdat dé Heilige het niet kan laten van ons te houden. We zijn toch het maaksel van zijn handen?

In de eerste lezing van vandaag zijn heiligen degenen die door de hel zijn gegaan, die het leven en zijn ontberingen en verscheurende conflicten hebben gekend. Ze zijn de zee doorgetrokken.

In het Evangelie kijkt Jezus een grote menigte en zijn leerlingen aan: gewone mensen, nieuwsgierig of belust op sensatie, ploeters voor hun dagelijks brood, met veel onzekerheden. Toch gastvrij en goed voor een ander: net als wij op zoek naar een beetje geluk. Jezus kijkt hen aan, kijkt misschien wel in hen en ziet in al die mensen op hun eigen manier iets van een rijke bron. Hij ziet in hun verdriet of benauwenis iets puurs. Hij ziet hun bewogenheid en raakbaarheid. Hij ziet in al die mensen sporen van een Heilige. En hij stamelt die beroemde woorden: “Gelukkig jullie ... gelukkig ook jullie” als een litanie van aan elkaar geregen gelukwensen.

Biddend willen wij ons hen nú te binnen brengen, want zij zijn de schouders waarop wij staan.

© Perikopen: Katholieke Bijbelstichting, 's-Hertogenbosch, Nederland.